

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

27 päivänä marraskuuta 2003 *

Asiassa T-348/02,

Quick restaurants SA, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajanaan asianajaja
L. Van Bunnan, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), asia-
miehinään A. Rassat ja S. Laitinen,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja
mallit) toisen valituslautakunnan 17.9.2002 tekemän päätöksen (asia
R 1117/2000-2), joka koskee sanan Quick rekisteröintiä yhteisön tavaramerkiksi,
osittaista kumoamista,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Tiili sekä tuomarit
P. Mengozzi ja M. Vilaras,

kirjaaja: apulaiskirjaaja B. Pastor,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 10.7.2003 pidetyssä istunnossa
esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

- ¹ Kantaja teki 4.10.1996 yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen sisämarkkinoiden harmonisointivirastolle (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1) mukaisesti, sellaisena kuin tämä asetusta on muutettuna.

- 2 Tavaramerkki, jonka rekisteröintiä haettiin, on lomakkeessa ”kuvailevaksi” luokiteltu alla esitetty tavaramerkki:

Quick

- 3 Tavaramerkin rekisteröintiä haettiin tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten 15.6.1957 tehdyn Nizzan sopimukseen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, pohjautuvan luokituksen luokkiin 29–32 ja 42 kuuluvia tuotteita ja palveluja varten, ja ne vastaavat kunkin näiden luokkien osalta seuraavaa kuvausta:

- luokka 29: ”Liha, kala, siipikarja ja riista; lihauutteet; säilötyt, kuivatut ja umpioidut hedelmät ja vihannekset; hyytelöt, hillot, hedelmähillokkeet; munat, maito ja muut maitotuotteet; ravintoöljyt ja -rasvat; elintarvikesäilykkeet tässä luokassa; pikkelssit; käsitellyt elintarvikkeet ja valmisruoat tässä luokassa.”

- luokka 30: ”Kahvi, tee, kaakao, sokeri, riisi, tapioka, saago, kahvinkorvike; jauhot ja viljavalmistet, leipä, keksit, kakut, leivonnaiset ja makeiset, jäätelöt; hunaja, siirappi; hiiva, leivinjauhe; suola, sinappi; pippuri, etikka, kastikkeet (mauste-); salaatinkastikkeet; mausteet; jää; elintarvikesäilykkeet tässä luokassa; käsitellyt elintarvikkeet ja valmisruoat tässä luokassa.”

- luokka 31: ”Maatalous-, puutarha- ja metsätaloustuotteet ja viljat, jotka eivät sisälly muihin luokkiin; elävät eläimet; tuoreet hedelmät ja vihannekset; siemenet, luonnonkasvit ja -kukat; eläinten ravintoaineet, maltaat; käsitellyt elintarvikkeet ja valmisruoat tässä luokassa.”

- luokka 32: ”Olut, ale ja portteri; kivennäis- ja hiilihappovedet ja muut alkoholittomat juomat; mehutiivisteet ja muut juomien valmistusaineet; valmiit juomat tässä luokassa.”

- luokka 42: ”Elintarviketeollisuuden valmistuotteiden ja -juomien jakelu nautittavaksi; teehuoneiden, pikabaarien, voileipämyymälöiden, kanttiinien, ranskanperunakojujen, ravintoloiden, itsepalveluravintoloiden, pikaruokaravintoloiden, drive-in-ravintoloiden, baarien, kahviloiden ja vastaavien yritysten suorittamat palvelut; ruokapalvelut, ruokalajit; noutoruoat ja -juomat; ateriapalvelut.”

- 4 Tutkija epäsi 18.9.2000 tekemällään päätöksellä hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin rekisteröinnin kaikkien tarkoitettujen tuotteiden ja palvelujen osalta asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan perusteella. Tutkijan mukaan tavaramerkki, jonka rekisteröintiä on haettu, muodostuu yksinomaan sanasta, jota voidaan käyttää elinkeinoelämässä edellä mainittujen tuotteiden ja palvelujen ominaisuuden kuvaamiseen (quick = nopea). Koska sana ”quick” kuvailee tarkasti tarkoitettujen tavaroiden ja palvelujen luonnetta, tutkija katsoi myös, että kyseessä olevalta tavaramerkiltä puuttuu erottamiskyky kaikkien tavaramerkkiä koskevassa hakemuksessa tarkoitettujen tavaroiden ja palvelujen osalta.

- 5 Tämän asian kantaja teki 17.11.2000 valituksen tutkijan päätöksestä SMHV:lle asetuksen N:o 40/94 59 artiklan mukaisesti. Kantaja rajoitti valituskirjelmässään

rekisteröintihakemuksen yksinomaan hakemuksessa mainittuihin tuotteisiin, jotka kuuluvat Nizzan sopimukseen pohjautuvan luokituksen luokkiin 29, 30, 31 ja 32.

6 Toinen valituslautakunta vahvisti 17.9.2002 tekemällään päätöksellä (jäljempänä riidanalainen päätös), joka annettiin tämän asian kantajalle tiedoksi 7.10.2002, tutkijan päätöksen sikäli kuin siinä hylättiin tavaramerkkiä koskeva hakemus seuraavien tuotteiden osalta:

— luokka 29: ”käsitellyt elintarvikkeet ja valmisruoat tässä luokassa”

— luokka 30: ”kahvi, tee, kaakao, kahvinkorvike; käsitellyt elintarvikkeet ja valmisruoat tässä luokassa”

— luokka 31: ”valmisruoat tässä luokassa”.

7 Valituslautakunta katsoi tämän osalta lähinnä, että hakemuksen kohteena olevalta tavaramerkiltä puuttuu erottamiskyky asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla kyseessä olevien tuotteiden osalta, koska kun tätä tavaramerkkiä käytetään niissä, se tuo välittömästi englantia puhuvan kuluttajan mieleen ajatuksen siitä, että kyseessä ovat tuotteet, jotka voidaan valmistaa ja tarjoilla nopeasti. Se katsoi myös, että merkki Quick muodostuu ilmaisusta, jota voidaan käyttää elinkeinoelämässä kyseessä olevien tuotteiden tärkeän ominaisuuden osoittamiseen eli nopeuteen, jolla ne voidaan

valmistaa ja tarjoilla, ja että tämä merkki on näin ollen myös kuvaileva asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla. Valituslautakunta kuitenkin kumosi tutkijan päätöksen muiden hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin kattamien tuotteiden ja palvelujen osalta.

Menettely ja asianosaisten vaatimukset

- 8 Kantaja nosti tämän kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 26.11.2002 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 9 SMHV toimitti vastineensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 26.2.2003.
- 10 Kantaja pyysi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 17.3.2003 toimittamallaan kirjeellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 135 artiklan 2 kohdan mukaisesti lupaa saada toimittaa vastauskirjelmä.
- 11 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto) päätti 25.3.2003, ettei toinen kirjelmien vaihto ollut tarpeen, koska kantaja voisi kehittää kanneperusteitaan ja perustelujaan sekä vastata SMHV:n vastineeseen suullisessa käsittelyssä.

- 12 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto) päätti aloittaa suullisen käsittelyn esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella.
- 13 Asianosaisten suulliset huomautukset sekä näiden vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymyksiin kuultiin 10.7.2003 pidetyssä istunnossa.
- 14 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaisen päätöksen päätösoosan sikäli kuin siinä hylätään osittain yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus
 - vahvistaa riidanalaisen päätöksen muilta osin
 - velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 15 SMHV vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
- hylkää kanteen
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Alustavia huomautuksia

- 16 On todettava, että tällä kanteella pyritään kumoamaan osittain riidanalainen päätös siltä osin kuin siinä vahvistetaan tutkijan 18.9.2000 tekemä päätös sikäli kuin siinä hylättiin yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus edellä 6 kohdassa tarkoitettuja, Nizzan sopimukseen pohjautuvan luokituksen luokkiin 29–31 kuuluvia tuotteita varten.
- 17 Kantaja esittää kannekirjelmässään yhden kanneperusteen, joka koskee asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkomista. Kantaja totesi suullisessa käsittelyssä vastauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymykseen, että se ei vetoa asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 3 kohdan, joka koskee hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin käytön perusteella syntyneitä erottamiskykyä, rikkomista koskevaan kanneperusteeseen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ei näin ollen tarvitse ratkaista sitä, onko hakemuksen kohteena oleva tavaramerkki tullut käytössä erottamiskykyiseksi. Kantaja esitti kuitenkin, että koska hakemuksen kohteena oleva tavaramerkki on osittain sama kuin sen toiminimi, tälle tavaramerkille on syntynyt toissijainen merkitys (secondary meaning), mikä on sen mukaan huomioon otettava tekijä arvioitaessa kyseisen tavaramerkin erottamiskykyä, vaikka kantaja ei olekaan nimenomaisesti esittänyt kannekirjelmässään kanneperustetta, joka koskee asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomista.

Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkomista koskeva kanneperuste

Asianosaisten lausumat

- 18 Kantaja katsoo, että valituslautakunta tulkitse virheellisesti asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohtaa. Se katsoo tämän osalta, että tässä säännöksessä toistetaan tarkasti 20.3.1883 tehdyn teollisoikeuksien suojelemista koskevan Pariisin yleissopimuksen, sellaisena kuin se on viimeksi tarkistettuna Tukholmassa 14.7.1967, 6 artiklan d kohdan B 2 alakohta, jossa sallitaan tavaramerkkien rekisteröinnin epääminen ainoastaan, ”— — jos — — ne koostuvat yksinomaan merkeistä tai nimityksistä, joita liiketoiminnassa voidaan käyttää ilmaisemaan tavaroiden lajia, laatua, paljoutta, käyttötarkoitusta, arvoa, alkupe- räpaikkaa tai niiden valmistusajankohtaa”. Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan tavoitteena on näin ollen kantajan mukaan estää se, että tietty elinkeinonharjoittaja ottaisi haltuunsa sanan, jonka on oltava kaikkien, suuri yleisö mukaan lukien, käytettävissä sen osoittamiseksi täsmällisesti ja tarkasti, mitä kyseessä olevalla merkillä myydään tai tarjotaan myytäväksi. Kantajan mukaan tämä tulkinta vahvistetaan lisäksi yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-383/99 P, Procter & Gamble vastaan SMHV, 20.9.2001 antamassa tuomiossa (Kok. 2001, s. I-6251, 37 ja 39 kohta) ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-34/00, Eurocool Logistik vastaan SMHV (EURO-COOL), 27.2.2002 antamassa tuomiossa (Kok. 2002, s. II-683, 45 kohta), sekä kansallisten tuomioistuinten antamissa eri ratkaisuisissa.
- 19 Näin ei kuitenkaan kantajan mukaan ole, kun kyseessä ovat käsitellyt elintarvikkeet, valmisruoat ja valmiit juomat (salaatit, ranskanperuna-annokset tai muut lihasta, kananmunista tai maitotuotteista valmistetut ruoat), jotka ovat pakkauksessa, jossa on merkki Quick. Toisin kuin valituslautakunta katsoi, Quick on kantajan mukaan ”mielikuvia herättävä” merkki valmisruokien osalta, eikä sen voida mitenkään tulkita osoittavan ”tärkeää ominaisuutta eli nopeutta, jolla nämä ruoat voidaan valmistaa tai tarjoilla” eikä siis olevan kuvaileva merkki. Kun sana ”quick” yhdistetään valmisruokiin, se on sattumanvarainen ja sillä voidaan erinomaisesti erottaa nämä ruoat kilpailijoiden tarjoamista

samantyyppisistä noutotuotteista. Sana ei ole tavanomainen tapa osoittaa noutoruokia tai niiden ominaisuuksia. Kantaja väittää myös, että nopeus, jolla tarkoitettut tuotteet valmistetaan ja johon sana Quick viittaa, ei vaikuta millään tavoin valmistettujen ja tarjoiltujen ruokien luontaisiin ominaisuuksiin. Salaateilla tai ranskalaisilla perunoilla on sen mukaan sama ulkoasu ja maku siitä riippumatta, onko ne valmistettu ja tarjoiltu nopeasti vai hitaasti.

- 20 SMHV muistuttaa oikeuskäytännöstä, jonka mukaan asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja sen 12 artiklan säännöksistä seuraa, että ”kiellolla, jonka mukaan yksinomaan kuvailevia merkkejä tai merkintöjä ei voida rekisteröidä tavaramerkiksi, pyritään estämään se, että tavaramerkeiksi rekisteröitäisiin sellaisia merkkejä tai merkintöjä, jotka sen vuoksi, että ne ovat samoja kuin ne tavanomaiset tavat, joilla kyseessä olevia tavaroita tai palveluita nimitetään tai niiden ominaisuuksia kuvataan, eivät pysty täyttämään niille asetettua tehtävää toimia tavarat tai palvelut markkinoille saattavan elinkeinonharjoittajan yksilöijinä — —” (em. asia Procter & Gamble v. SMHV, tuomion 37 kohta). Lisäksi tämän saman oikeuskäytännön mukaan asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetaan ainoastaan sellaisia merkkejä ja merkintöjä, joita voidaan kuluttajan näkökulmasta katsottuna normaalisti käyttää joko suoraan tai mainitsemalla tavaran tai palvelun oleellinen ominaisuus kuvailtaessa rekisteröintihakemuksen kohteena olevan kaltaista tavaraa tai palvelua (em. asia Procter & Gamble v. SMHV, tuomion 39 kohta).

- 21 Tässä tilanteessa ja ottaen muun muassa huomioon, että kantaja ei kiistä sanan ”quick” semanttista sisältöä englannin kielessä eikä sitä, että tavaramerkissä Quick, jonka rekisteröintiä on haettu, ei ole minkäänlaista graafista elementtiä, jolla siitä voitaisiin antaa pysyvä yleisvaikutelma kuluttajalle ja erottaa se sanamerkistä, kyseessä olevan tavaramerkin kuvailevuuden arvioiminen riippuu yksinomaan siitä, voidaanko sana ”quick” ymmärtää jokapäiväisessä englannin kielessä tavallisena tapana esittää yksi tarkoitettujen tavaroiden perusominaisuuksista.

- 22 SMHV toteaa tässä yhteydessä ensiksi, että elintarvikkeiden, joiden osalta tavaramerkin rekisteröinti evättiin, yhdistävä tekijänä on se, että ne valmistetaan. Ei tosin voida sulkea pois sitä, että tiettyjä niistä (kahvi, kaakao, jauhettu sikuri ja irtotee) voidaan tarjota olosuhteissa, jotka eivät edellytä minkäänlaista valmistamista tai nopeaa palvelua ja että tavaramerkki Quick ei näin ollen kuvaile niitä. Koska kantaja kuitenkin haki sanan Quick rekisteröintiä näitä tuoteryhmiä varten yleisesti ja tekemättä eroa niiden välillä, valituslautakunta arvioi perustellusti merkkiä suhteessa näihin tuoteryhmiin, jotka sisältävät ne kyseessä olevista tuotteista, jotka kuuluvat pikaruokateollisuuteen (fast food industry) (ks. vastaavasti asia T-359/99, DKV v. SMHV (EuroHealth), tuomio 7.6.2001, Kok. 2001, s. II-1645, 33 kohta ja asia T-335/00, DaimlerChrysler v. SMHV (TELE AID), tuomio 20.3.2002, Kok. 2002, s. II-1939, 34 kohta).
- 23 SMHV väittää toiseksi, että kun sanaa Quick käytetään kyseessä olevissa tuotteissa, se tuo englantia puhuvan kuluttajan mieleen ennen kaikkea ajatuksen siitä, että nämä tuotteet voidaan valmistaa ja tarjoilla nopeasti, koska tämä nopeus — johon sisältyy helppous — voi olla ratkaiseva laadullinen ominaisuus kohdeyleisölle. Kantaja ei näin ollen voi väittää menestyksekkäästi, että kyseessä olevalla merkillä kuvailtu valmistamisen nopeus ”ei vaikuta millään tavoin kyseisten tuotteiden lopputulokseen ja luontaisiin ominaisuuksiin”. On itse asiassa katsottu, että valmistamisen nopeus (ja helppous) voi olla valintaperuste, näiden tuotteiden mahdollisten ostajien odottama tulos, missä tapauksessa tämä peruste on olennainen ominaisuus, jota kaikilla elintarvikkeilla ei ole. Sillä, että tavaramerkki Quick ei kuvaile tarkoitettujen tuotteiden ulkoasua eikä makua, ei siis ole suurempaa merkitystä.
- 24 Kantaja ei myöskään voi väittää menestyksekkäästi, että tavaramerkki Quick herättää pelkästään mielikuvia rekisteröintihakemuksessa tarkoitetuista valmisruoista. Sanalla ”quick” ei viitata millään tavoin epäsuorasti kyseessä olevien tuotteiden tiettyihin ominaisuuksiin, eikä sen välittämä viesti vaadi minkäänlaista henkistä ponnistusta asianomaisten kuluttajien taholta. Sana ”quick” ei suinkaan herätä pelkästään mielikuvia, vaan se kuvailee suoraan ja välittömästi kyseessä olevien tuotteiden olennaista ominaisuutta. Kuten Internet-hauista ilmenee, näin

on varsinkin siksi, että useat elintarvikealan sivut käyttävät sanaa ”quick” tavallisena tapana osoittaa määräävää ominaisuutta. Tavaramerkki Quick on siis tavallinen tapa osoittaa rekisteröintihakemuksessa tarkoitettuja valmisruokia.

- 25 SMHV toteaa lopuksi, että riidanalainen päätös noudattaa SMHV:n vakiintunutta käytäntöä, jonka mukaisesti se epäilee ylistävien sanojen rekisteröinnin elintarvikealalla (SMHV:n toisen valituslautakunnan päätökset asiassa R 414/2001-2, QUICK, 23.4.2002 ja asiassa R 680/1999-2, PURE PROTEIN, 2.7.2001 sekä ensimmäisen valituslautakunnan päätös asiassa R 517/200-1, CREMINO, 30.4.2001).

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 26 Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaan tavaramerkkejä, ”jotka muodostuvat yksinomaan sellaisista merkeistä tai merkinnöistä, joita voidaan elinkeinotoiminnassa käyttää osoittamaan tavaroiden tai palvelujen lajia, laatua, määrää, käyttötarkoitusta, arvoa tai maantieteellistä alkuperää, tavaroiden valmistusajankohtaa tai palvelujen suoritusajankohtaa taikka muita tavaroiden tai palvelujen ominaisuuksia”, ei rekisteröidä. Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 2 kohdassa säädetään lisäksi, että ”1 kohtaa sovelletaan, vaikka rekisteröinnin esteet olisivat olemassa ainoastaan osassa yhteisöä”.
- 27 Oikeuskäytännön mukaan asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdalla estetään se, että ainoastaan yksi yritys saisi rekisteröinnin perusteella käyttää tavaramerkkinään tässä säännöksessä tarkoitettuja merkkejä tai ilmaisuja. Tällä säännöksellä pyritään näin ollen siihen yleisen edun mukaiseen tavoitteeseen, jonka mukaan jokaisen on saatava käyttää vapaasti tällaisia merkkejä tai ilmaisuja (ks. asia T-219/00, Ellos v. SMHV (ELLOS), tuomio 27.2.2002, Kok. 2002, s. II-753, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksinen).

- 28 Asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen merkkien katsotaan lisäksi olevan kykenemättömiä täyttämään tavaramerkille asetettua perustehtävää eli yksilöimään tavaran tai palvelun kaupallisen alkuperän niin, että kuluttaja voi myöhempiä hankintoja tehdessään hankkia lisää kyseisellä tavaramerkillä varustettuja tavaroita tai palveluita, jos kokemus osoittautuu positiiviseksi, tai olla hankkimatta niitä, jos kokemus osoittautuu negatiiviseksi (em. asia ELLOS, tuomion 28 kohta).
- 29 Tavaramerkin kuvailevuutta on arvioitava ottaen toisaalta huomioon ne tavarat tai palvelut, joita varten merkki halutaan rekisteröidä (asia T-135/99, Taurus-Film v. SMHV (Cine Action), tuomio 31.1.2001, Kok. 2001, s. II-379, 25 kohta ja asia T-136/99, Taurus-Film v. SMHV (Cine Comedy), tuomio 31.1.2001, Kok. 2001, s. II-397, 25 kohta), ja toisaalta se, miten kohdeyleisö eli näiden tavaroiden tai palveluiden kuluttajat ymmärtävät merkin (em. asia ELLOS, tuomion 29 kohta).
- 30 Tässä asiassa sitä, miten sana ”quick” ymmärretään, on arvioitava yhteisön englantia puhuvan kuluttajan näkökulmasta, koska tämä sana on peräisin englannin kielestä ja koska sitä käytetään yleisesti tässä kielessä (ks. vastaavasti em. asia Procter & Gamble v. SMHV, tuomion 42 kohta). Kohdeyleisön oletetaan lisäksi olevan tavanomaisesti valistuneita sekä kohtuullisen tarkkaavaisia ja huolellisia yhteisön englantia puhuvia keskivertokuluttajia (ks. vastaavasti asia C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, tuomio 22.6.1999, Kok. 1999, s. I-3819, 26 kohta, em. asia EuroHealth, tuomion 27 kohta ja em. asia ELLOS, tuomion 30 kohta). Kyseessä olevien tuotteiden luonne (elintarvikkeet) huomioon ottaen ne on tarkoitettu yleiseen kulutukseen.
- 31 Tässä tilanteessa on määriteltävä asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyä ehdotonta hylkäysperustetta sovellettaessa, yhdistääkö tämä kohdeyleisö suoraan ja konkreettisesti sanan Quick tuotteisiin, joiden rekisteröintihakemus hylättiin, eli ”käsiteltyihin elintarvikkeisiin ja valmisruokiin, kahviin, teehen, kaakaoon ja kahvinkorvikkeeseen”, jotka kuuluvat Nizzan sopimukseen pohjautuvan luokituksen luokkiin 29–31.

- 32 Sen osalta, yhdistääkö kohdeyleisö suoraan ja konkreettisesti hakemuksen kohteena olevan tavaramerkin kyseessä oleviin tuotteisiin, on todettava, että valituslautakunta katsoi perustellusti, että sana ”quick” muodostuu yksinomaan ilmaisusta, jota voidaan käyttää elinkeinoelämässä osoittamaan kyseessä olevien tuotteiden tärkeää ominaisuutta eli nopeutta, jolla ne voidaan valmistaa ja tarjoilla. Näin ollen kun tätä sanaa käytetään kyseessä olevissa tuotteissa, yhteisön englantia puhuvan kuluttajan mieleen juolahtaa välittömästi ajatus siitä, että kyseessä ovat tuotteet, jotka voidaan valmistaa ja tarjoilla nopeasti.
- 33 Tästä seuraa, että sana Quick mahdollistaa sen, että kohdeyleisö kykenee välittömästi ja sen enempää pohtimatta yhdistämään konkreettisesti ja suoraan tämän merkin ja kyseessä olevassa rekisteröintihakemuksessa tarkoitetut tuotteet toisiinsa.
- 34 On totta, että tiettyjä tavaramerkkiä koskevassa hakemuksessa tarkoitettuja tuotteita, joihin kuuluvat muun muassa ”kahvi, tee, kaakao, kahvinkorvike”, voidaan mahdollisesti tarjota olosuhteissa, jotka eivät edellytä minkäänlaista valmistamista tai nopeaa palvelua ja että näin ollen sana Quick ei kuvaile niitä. On kuitenkin todettava, että kantaja on hakenut kyseessä olevan merkin rekisteröintiä kutakin tarkoitettua tuoteryhmää varten kokonaisuudessaan tekemättä eroa niiden välillä. Valituslautakunnan arviointi on näin ollen vahvistettava sikäli kuin se koskee näitä tuoteryhmiä kokonaisuudessaan (ks. vastaavasti em. asia EuroHealth, tuomion 33 kohta, em. asia TELE AID, tuomion 34 kohta ja asia T-356/00, DaimlerChrysler v. SMHV (CARCARD), tuomio 20.3.2002, Kok. 2002, s. II-1963, 33 ja 36 kohta) varsinkin, kun kantaja ei esitä kannekirjelmässään ensimmäistäkään väitettä, jolla pyrittäisiin kyseenalaistamaan tämä arviointi.
- 35 Tässä tilanteessa toisaalta sanan Quick ja toisaalta Nizzan sopimukseen pohjautuvan luokituksen luokkiin 29, 30 ja 31 kuuluvien kyseessä olevien tuotteiden välinen yhteys vaikuttaa riittävän läheiseltä kuuluakseen asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 2 kohdassa säädetyn kiellon soveltamisalaan (ks. em. asia ELLOS, tuomion 37 kohta).

- 36 Tästä seuraa, että valituslautakunta vahvasti perustellusti, että sana Quick ei voi olla yhteisön tavaramerkki asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan perusteella.
- 37 Kuten asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdasta ilmenee, merkin yhteisön tavaramerkiksi rekisteröinnin epäämiseen riittää, että yksikin tässä säännöksessä mainituista ehdottomista hylkäysperusteista on sovellettavissa (asia C-104/00 P, DKV v. SMHV, tuomio 19.9.2002, Kok. 2002, s. I-7561, 29 kohta ja asia T-331/99, Mitsubishi HiTech Paper Bielefeld v. SMHV (Giroform), tuomio 31.1.2001, Kok. 2001, s. II-433, 30 kohta). Näin ollen ja tarvitsematta tutkia asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomista koskevan kanneperusteen tutkittavaksi ottamista, jonka SMHV kiistää, kanne on hylättävä yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 21 artikla huomioon ottaen, jota sovelletaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käytävään menettelyyn tämän perussäännön 53 artiklan sekä työjärjestyksen 44 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 130 artiklan 1 kohdan nojalla.

Oikeudenkäyntikulut

- 38 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian ja SMHV on vaatinut oikeudenkäyntikulujensa korvaamista, kantaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)**

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) **Kanne hylätään.**

- 2) **Kantaja veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Tiili

Mengozi

Vilaras

Julistettiin Luxemburgissa 27 päivänä marraskuuta 2003.

H. Jung

kirjaaja

V. Tiili

jaoston puheenjohtaja